

Leif Johannesen sammen med sønnen Thomas, der bor i Landsbyen Sølund. Leif frygter for Thomas' fremtid, og efterlyser en værdig finansieringsmodel for handicapområdet, hvor pengene kommer fra staten. Privatfoto

Debat: Kommuners kræmmermentalitet ødelægger Landsbyen Sølund

På Sølund bliver der færre og færre af de veluddannede varme hænder, fordi kommunerne ikke vil betale for en ordentlig omsorg for de handicappede

**Af Leif Johansen
far til Thomas
hus 40 i Landsbyen Sølund
og bestyrelsesmedlem i pårørende foreningen Landsbyen Sølund**

Jeg har efterhånden skrevet flere artikler i Uge-Bladet om de urimelige kræmmermetoder, som Landsbyen Sølund tvinges til at drives under.

År efter år kræves besparelser på Sølunds budget, som efterhånden nærmer sig 60 millioner kroner - eller 20pct. - som Sølund mangler hvert år.

Som far til vores handicappede søn Thomas bliver man bare mere og mere indigneret over den skamløse behandling og kyniske kassetænkning, som Region Midt og kommunerne udsætter vores handicappede for.

“Aarhus eksporterer således sine egne handicappede, og får Sølund til at levere omsorgen, men vil ikke betale prisen, som en god og værdig omsorg koster.

Avislæsere har igennem det sidste halve år sikkert også læst om de horrible vilkår, som bosteder og plejehjem drives under i Aarhus. Problemet er desværre, at Aarhus kommunes manglende respekt for handicappede også rammer Sølund på pengepungen.

[LÆS OGSÅ](#)

[Sølund er trukket i arbejdstøjet for at nedbringe sygefraværet](#)

På Sølund bor kun 35 handicappede, som kommer fra Skanderborg Kommune. De øvrige handicappede kommer fra andre kommuner. Heraf 90 handicappede fra Aarhus Kommune.

Aarhus eksporterer således sine egne handicappede, og får Sølund til at levere omsorgen, men vil ikke betale prisen, som en god og værdig omsorg koster. Ofte er det også psykisk handicappede, som kræver helt ekstraordinære personaleressourcer, men det er Sølunds problem.

Taksten for en handicappet forhandles i KKR i Region Midt, hvor regionens 19 kommuner sætter sig sammen og med Aarhus som bannerfører i noget, der kunne minde om et kræmmermarked, blot for en værdig empati og en omsorgsfuld tilværelse for vores handicappede.

“Men den styggeste krænkelse er at blive ignoreret og føle sig glemt. Det gør de handicappede og vi pårørende. Det burde selv en politiker indse.

Jeg har talt med flere politikere, som bekræfter det. Den ene fra Aarhus byråd. Bemærk, at hertil kommer også statens årlige effektivitetskrav af samme størrelse.

Handicapområdet har desperat brug for en ny finansieringsmodel, hvor midlerne kommer fra staten.

Den nuværende finansieringsmodel, som blev skabt i forbindelse med kommunalreformen i 2007, har igennem årene bevisligt spillet fallit.

[LÆS OGSÅ](#)

[Fagforbund langer ud: Stop nu nedskæringerne på Sølund](#)

Thomas har heldigvis boet 41 år hjemme hos os og nydt alle privilegier, og gør det stadig delvist.

Thomas bor nu på Sølund. Min kone og jeg er nu 70 år, så vi spørger os selv dagligt, hvor mange år vi har tilbage til at bekæmpe politikernes forringelser på Sølund.

Skal vi virkelig frygte Aarhus-tilstande på Sølund? Politikere og det ganske land har fornyligt brugt meget energi på at forarges over krænkelse og me-too hysteriet.

Selv i den politiske verden er der varme hænder, omend nogen desværre forvilder sig de forkerte steder hen. Jo vi forarges allesammen.

Vores handicappede efterlyser også rigtig mange varme hænder, men de sidder på de veluddannede ansatte, og dem bliver der færre og færre af hver dag.

Men den styggeste krænkelse er at blive ignoreret og føle sig glemt.

Det gør de handicappede og vi pårørende.

Det burde selv en politiker indse. Måske først, hvis man ikke skulle blive genvalgt ved KV21.

[LÆS OGSÅ](#)

[Kageregn over Sølund forsøder livet i landsbyen](#)

SYNES DU OM ARTIKLEN? KLIK PÅ LINKET OG TILMELD DIG VORES NYHEDSBREV